

عنوان مقاله:

به کارگیری طرح های نوین معماری ساختمان در کاهش اثرات سوء زیست محیطی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی معاصر ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیامک بوداقپور - هیئت علمی دانشکده عمران دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی تهران

الهه امینی

خلاصه مقاله:

حلول پدیده گسترش روزافزون شهرها و افزایش تعداد و تراکم ساختمان های مسکونی همگام با تخریب زمین های زیر کشت، جنگل ها و بیابان های طبیعی است. دو سوم از مصالح ساختمانی به کار رفته در ساختمان های ساخته شده به سبک سنتی موجب نابود شدن و از بین رفتن میزان غیر قابل تصویری از منابع محدود شده است. به طوریکه تا چند سال دیگر اثری از ساخت و ساز وجود نخواهد داشت. امروزه طرح های نوین معماری به گونه ای است که استفاده از منابع طبیعی را به حداقل رسانده به طوریکه در پایان عمر مفید ساختمان بتوان از آن به عنوان منبعی برای ایجاد سازه های دیگر استفاده کرد. بکارگیری از مصالح بازیافت شده یا فضاهای بازیافت شده ایده نوینی است که در طرح های معماری مورد توجه قرار میگیرد و کاهش اثرات سوء زیست محیطی را به همراه دارد. طرح های نوین معماری به گونه ای است که استفاده از توانایی های محیط و منابع انرژی محلی امکان پذیر می گردد. در صورتیکه بتوانیم با امکانات محیطی که در آن هستیم آگاه باشیم از صدمه زدن به آن جلوگیری می کنیم. درک محیط باعث مشخص شدن مراحل طراحی از جمله قرارگیری نسبت به نور خورشید و چگونگی جایگیری ساختمان و حفظ محیط پیرامون و دسترسی به سیستم نقلیه و غیره می شود. شکل و نحوه استقرار ساختمان و محل قرارگیری فضاهای داخلی می تواند موجب ارتقاء سطح آسایش ساکنین شده به طوریکه با حفظ منابع طبیعی ایده آل ترین شرایط زیست محیطی را بوجود بیاورد. حللول پدیده گسترش روزافزون شهرها و افزایش تعداد و تراکم ساختمان های مسکونی همگام با تخریب زمین های زیر کشت، جنگل ها و بیابان های طبیعی است. دو سوم از مصالح ساختمانی به کار رفته در ساختمان های ساخته شده به سبک سنتی موجب نابود شدن و از بین رفتن میزان غیر قابل تصویری از منابع محدود شده است. به طوریکه تا چند سال دیگر اثری از ساخت و ساز وجود نخواهد داشت. امروزه طرح های نوین معماری به گونه ای است که استفاده از منابع طبیعی را به حداقل رسانده به طوریکه در پایان عمر مفید ساختمان بتوان از آن به عنوان منبعی برای ایجاد سازه های دیگر استفاده کرد. بکارگیری از مصالح بازیافت شده یا فضاهای بازیافت شده ایده نوینی است که در طرح های معماری مورد توجه قرار میگیرد و کاهش اثرات سوء زیست محیطی را به همراه دارد. طرح های نوین معماری به گونه ای است که استفاده از توانایی های محیط و منابع انرژی محلی امکان پذیر می گردد. در صورتیکه بتوانیم با امکانات محیطی که در آن هستیم آگاه باشیم از صدمه زدن به آن جلوگیری می کنیم. درک محیط باعث مشخص شدن مراحل طراحی از جمله قرارگیری نسبت به نور خورشید و چگونگی جایگیری ساختمان و حفظ محیط پیرامون و دسترسی به سیستم نقلیه و غیره می شود. شکل و نحوه استقرار ساختمان و محل قرارگیری فضاهای داخلی می تواند موجب ارتقاء سطح آسایش ساکنین شده به طوریکه با حفظ منابع طبیعی ایده آل ترین شرایط زیست محیطی را بوجود بیاورد.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی-معماری نوین-بازیافت مصالح-محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/84257>

